

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P.**, so sídlom B., zastúpený advokátom *JUDr. P.*, Advokátska kancelária J., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Žiline**, A. Kmeť'a č. 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/00602/MAC zo dňa 10. septembra 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S 136/2007-58 zo dňa 28. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S 136/2007-58 zo dňa 28. októbra 2008 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. 2007/00602/MAC zo dňa 10. septembra 2007 ako i rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Žiline č. 2007/00002-43-OLÚ/Bu zo dňa 13. apríla 2007 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v danej veci mal preukázané, že žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 2007/00602/MAC zo dňa 10. septembra 2007 rozhodol ako odvolací orgán o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Obvodného lesného

úradu v Žiline č. 2007/00002-43-OLÚ/Bu zo dňa 13. apríla 2007 tak, že odvolanie zamietol a potvrdil uvedené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Žiline, ktorým správny orgán prvého stupňa neschválil zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva uzavreté medzi vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Ž. a PS Ž. na dobu 10 rokov a zároveň správny orgán predmetným rozhodnutím neschválil ani zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva uzavreté medzi vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Ž. a Poľovníckou ochranárskou spoločnosťou H. Krajský súd poukázal na to, že povinnosťou správneho orgánu bolo v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), aby zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, a tak doplnil podklad pre rozhodnutie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre jeho rozhodnutie, pričom tejto zákonnej povinnosti nie je správny orgán zbavený ani ustanovením § 34 ods. 3 správneho poriadku, ako aj, že povinnosťou správneho orgánu bolo v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, príp. navrhnúť jeho doplnenie. Konštatoval, že v konaní, v ktorom je viac účastníkov treba dbať na to, aby v rámci vyjadrovania sa k veci nebola porušená zásada rovnosti účastníkov s tým, že vyjadrenia patria k podkladom pre rozhodnutie, a preto správny orgán je na základe týchto vyjadrení povinný ešte pred rozhodnutím veci posúdiť, akým spôsobom sa vyrovná s uplatnenými námietkami, príp. či vykoná aj niektoré ďalšie dôkazy, ktoré účastníci nenavrhl, ak sa takýto postup javí ako vhodný, príp. nevyhnutný. Krajský súd vzhľadom na skutočnosť, že zo správneho spisu nebolo preukázané ani len doručenie výzvy na vyjadrenie, dospel k záveru, že týmto postupom správneho orgánu boli obmedzené procesné práva žalobcu, najmä mu bolo odňaté právo vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, ktoré procesné pochybenie neodstránil ani žalovaný správny orgán v odvolacom konaní. Skutočnosti namietané žalobcom v žalobe považoval za dôvodné. Podľa názoru krajského súdu v danej veci ide o také porušenie procesných práv žalobcu, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí (§ 250i ods. 3 O.s.p.) a preto rozhodnutia správnych orgánov zrušil.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich v stanovenej zákonnej lehote nevyčísľil.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný správny orgán. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a potvrdil správnosť rozhodnutí správnych orgánov I. a II. stupňa. Predovšetkým namietal nesprávne poučenie súdu prvého stupňa, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu nie je prípustné odvolanie, pretože v čase vynesenia tohto rozsudku platil zákon č. 384/2008 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 99/1963 Zb., ktorý nadobudol účinnosť dňa 15.10.2008 tak, že podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 je prípustné odvolanie. Vo veci samej namietal mylné rozhodnutie súdu prvého stupňa, pretože nie je pravdou, že by neexistovali listinné dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že účastníci konania neboli vyzvaní. Uviedol, že opak je pravdou, pretože účastníci konania boli správnym orgánom prvého stupňa vyzvaní listom zo dňa 13.2.2007 a následne listom zo dňa 19.3.2007 a na základe vrátenia vyhodnotenia podkladov zo strany účastníkov konania správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie dňa 13.4.2007. Namietal, že súd prvého stupňa mylne a zaujato vyhodnotil preukázané listinné dôkazy - doručenie výziev na vyjadrenie účastníkov konania. V prílohe odvolania predložil fotokópie uvedených listinných dôkazov s tým, že tieto sú v originálnych vyhotoveniach súčasťou správneho spisu.

Žalobca sa na odvolanie žalovaného správneho orgánu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce v zmysle §§ 212 ods. 1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného vo veci napriek tomu, že súd prvého stupňa v poučení napadnutého rozsudku poučil účastníkov preskúvacieho konania tak, že proti rozsudku súdu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinného dňa 15.10.2008, proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 je prípustné odvolanie.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd rozhodol v merite veci napadnutým rozsudkom dňa 28.10.2008 rozhodol v danej veci za účinnosti zákona č. 384/2008 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky súdny poriadok v právnej norme ustanovenej v § 250ja ods. 1 v spojení s § 372p ods. 1 tak, že proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 je prípustné odvolanie, súd prvého stupňa poučil účastníkov preskúmvacieho konania o práve opravného prostriedku v rozpore s § 250ja ods. 1 O.s.p. v spojení s § 372p ods. 1.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že žalovaný správny orgán preskúmvaným rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Žiline č. 2007/00002-43-OLÚ/Bu zo dňa 13. apríla 2007, ktorým správny orgán prvého stupňa neschválil zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva

uzavreté medzi vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Ž. a PS Ž. na dobu 10 rokov a zároveň správny orgán prvého stupňa predmetným rozhodnutím neschválil ani zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva uzavreté medzi vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Ž.a P. - žalobcom.

Z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu súčasne vyplýva, že účastníkmi správneho konania v časti, týkajúceho sa schvaľovacieho procesu zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva uzavretej medzi vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Žibrid a žalobcom boli okrem žalobcu aj K a spol. (spoločná zmluva zo dňa 7.10.2005 na výmeru celkom 872,81 ha upravená dodatkom č. 1 zo dňa 18.9.2006), ďalej Slovenský pozemkový fond (zmluva zo dňa 14.10.2005 na výmeru 346 ha), Lesné spoločenstvo Urbariát S. (zmluva zo dňa 6.7.2004 na výmeru 123,36 ha), Lesné družstvo S. S. (zmluva zo dňa 13.2.2004 na výmeru 292,81 ha) a Zemiansky majetok H. S. (zmluva zo dňa 13.2.2004 na výmeru 23,04 ha).

Vôľou zákonodarcu novelizáciou prvej normy ustanovenej v § 250 ods. 1 O.s.p., zákonom č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 bolo v preskúmovacom konaní súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Vzhľadom k tomu, že zo spisového materiálu krajského súdu v danej veci vyplýva, že súd prvého stupňa v preskúmovacom konaní po účinnosti zákona č. 384/2008 Z.z. konal bez účasti účastníkov administratívneho konania a vo veci samej aj rozhodol napadnutým rozsudkom, bez toho, aby účastníkov administratívneho konania v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 372p ods. 1 pribral aj bez návrhu do preskúmovacieho konania súdu, odňal týmto účastníkom právo na súdny proces.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa uvedeným postupom dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúmovacom konaní súdu, keďže svojím postupom odňal právo na súdny proces účastníkovi, ktorý bol účastníkom správneho konania a ktorému právo byť účastníkom

preskúvacieho konania zaručuje právna norma ustanovená v § 250 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 372p ods. 1 v znení zákona č. 384/2008 Z.z..

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2.

Odvolací súd vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o príbratí do preskúvacieho konania ostatných účastníkov administratívneho konania v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p., konať s nimi ako s účastníkmi konania a po rozhodnutí vo veci samej im doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 10. marca 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth